

Feneketlen tóba öntik az uniós milliárdokat

2023 augusztus 10. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

értékelve

Mérték

Van-e jövő?je az EU-nak?

Még nincs

Azt hiszem, nagyon is jogos a kérdés. S abban is biztos vagyok, hogy nem én vagyok az egyedüli ember a Magyarországon él? állampolgárok közül az els?, akiben ez a kérdés felmerül. A válasz összefügg egy újabb kérdéssel, hogy akkor most igazából mi is a teend? itt ebben a kis kelet-közép-európai országban, az EU huszonhét tagországa egyikeként. Olyan országgént, amelyet a Németország vezette szövetség többi tagja állandóan csak fenyeget, kritizál, korrupcióval, jogfosztással, demokráciadeficittel, migrációellenességgel, az LMBTQ-jogok korlátozásával, oroszbarátsággal vádol. S a hazánkban jogosan járó fejlesztési pénzeket tudatosan tartja vissza, káoszt, gazdasági ellehetetlenítést megcélözva ezzel.

Az ?szödi nagy igazmondó (Gy. F.) megfogalmazása ez esetben hajszálpontos, hiszen azt nyilatkozta, hogy brüsszeli embereik egyik alapvet? feladata éppen az, hogy megakadályozzák az uniós források Magyarországra jutását, s ennek az a módja, hogy a balliberális vezetés? EP politikai elvárását, azaz a jobboldali keresztény-konzervatív Orbán-kormány megdöntését jogi köntösbe öltöztetik, s ameddig Orbán-kormány van, addig nincs pénz Brüsszelb?!

Ilyen egyszer? ez, foglalta össze a DK elnöke. Igen, úgy látszik, ilyen egyszer?, hiszen a jogi köntöst állandóan cserélve mindig újabb és újabb követelményeket támasztanak. Se vége, se hossza a módosításoknak, a kett?s mérce alkalmazásának, az újabb és újabb megalázó, erkölcsileg-logikailag értelmezhetetlen, elfogadhatatlan követelményeknek, az állandó meghurcolásnak, kínpadra, szégyenpadra állításnak.

De mit tett az EU a tagállamok érdekében az utóbbi években? Nézzük röviden a legfontosabbakat! Három dolgot. Mindössze hármat!

Az els?. Az USA er?szakos demokráciaexportjának köszönhet? arab tavasz lángba borította Észak-Afrikát és az egyébként is folyamatosan forrongó, izraeli–palesztin szembenállástól f?tött Közel-Keletet, amihez még hozzájárult számos olyan tény (például az amerikaiak kivonulása Afganisztánból), ami családjuk, településük, városuk, országuk elhagyására ösztönzött százezreket. Megindult a migránsáradat Európa felé. Mit is mondott a korábbi német kancellár?

Wir schaffen das! Azaz majd mi megoldjuk. Hát remekül megoldották. Lásd a minapi párizsi migránslázadást! S az EU politikája továbbra is ösztönz?leg hat a migránsokra, mintha az európai emberek kitárt karokkal várnák a többségükben képzetlen, kulturálatlan, dolgozni nem kívánó, a befogadó ország nyelvét nem tudó és megtanulni nem kívánó, a kereszténységet ellenségként kezel? bevándorlókat.

Akik között nem egy terrorista is akad. S nem kett? és nem három.

Az amerikai milliárdos pénzén rángatott, az Open Society mozgalom iránt elkötelezett EU-s képvisel?knek mondom: Vigyázó szemetek Párizsra vessétek! Ezt akarják? Gyújtogatást? Vandalizmust? Er?szakot? Nem volt elég ennyi tapasztalat? Van még épesz? ember, aki azt hiszi, hogy a migránsok többsége integrálható lesz az európai civilizációba? Jogos a kérdés, van-e még egyáltalán európai civilizáció.

Minket közben a kötelez? betelepítési kvótával arra akarnak kényszeríteni, hogy bevándorlóorrzággá váljunk. Azaz adjunk fel mindent, ami a múltunkhoz, kultúránkhoz, hagyományainkhoz köt. Adjuk fel a gazdasági életre vonatkozó terveinket is, azaz a munkaalapú társadalom építését. Hiszen ott virít a példa: a németországi bevándorlók zöme állami segélyekb?!, nem pedig munkából él. Aki ezt nem veszi észre, az nem látja a fától az erd?t. (Vagy gyengeelméj?.)

A második. Az EU az orosz–ukrán háború kitörését követ?en egyre több és több szankciót szavazott meg Oroszországgal szemben. Várva és elvárva, vagy talán csak remélve azt, hogy azok majd jobb belátásra bírják az orosz medvét, értsd ezen azt, hogy Putyin gazdaságilag térdre kényszerül. Ez be is jött, csak nem az orosz oldalon, hanem az unió országaiban. Csak egy példa. Az oroszok eladták az olajat Indiának, azok pedig továbbadták az EU egyes államainak. Emelt áron.

Igen, a szankciók jelent?s árnövekedést eredményeztek csaknem az összes európai államban, ahhoz képest, mint ahogy kapták korábban. S ezek a szankciók félelmetes energiahordozó-hiányt okoztak a legtöbb európai államban, amit az ott él? emberek csak megrökönyödéssel fogadhattak. Hiszen az EU vezetése nem ezt ígérte, azt hitte, hogy más forrásokból a probléma könnyedén áthidalható lesz. Óriási tévedés volt, ami az európai népesség millióit sújtotta. Keményen és kegyetlenül.

De a politikusok szeme nem nyílt fel, az oroszellenesség politikai vakságot eredményezett náluk. A saját állampolgáraik kárára.

A harmadik. Úgy vélem, mi hihetetlen sok segítséget nyújtottunk az ukrán félnek az elmúlt másfél esztendőben. S nem csupán a kárpátaljai magyarokat segítettük. De a közvetlen, ember ember ellen vívott háborúban fegyverek és katonák küldésével nem kívántunk, nem kívánunk részt venni. S ez az EU korifeusainak elfogadhatatlan álláspont. Ők számolatlanul öntik a pénzt s a fegyvereket Ukrajnába, persze az egyéb katonai segítségre is, a harci járműveket irányító személyzet kiképzésére is, az informatikai, logisztikai segítségre is se feledkezzünk meg. S bár a világ országainak jelentős többsége a béke pártján áll (ahogyan Európában Magyarország, Szerbia és a Vatikán is), a háborúpárti NATO-szövetségesek addig akarják ezt a pusztítást folytatni, illetve az ukrainai bábkormányral végeztetni, ameddig Oroszország kapitulál.

Szerintem ez nem fog bekövetkezni. Akár beszél az EU és Amerika jelenlegi balliberális vezetése geostratégiai kontextusról, akár nem.

Ukrajna támogatásával az EU gazdaságilag tönkreteszi magát, a büdzsé kiapadt, Ursula von der Leyen máris újabb 25 milliárd eurót követel Ukrajnának a tagországoztól. Egy feneketlen tóba öntött pénzről van szó és a háború eskalációjáról. S további ezrek, százezrek haláláról. Ehhez mi nem társulhatunk!

Akkor hogyan tovább? Meg kell próbálni meggyőzni azokat, akiket még lehet, hogy az unió jelenlegi irányvonala rossz. Módosítani kell. Talán sikerül és 2024-ben fél évig mi is sokat tehetünk ennek érdekében.

Szabó S. András

A szerző egyetemi tanár

Borítókép: Szijjártó Péter magyar külügyminiszter (Fotó: Mary Altaffer)

www.magyar nemzet.hu

Ajánló

